

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Da den massive kritik fra det borgerlige bagland, som peger på, at det her næsten er værre end ingenting, tilsyneladende ikke gør indtryk på fru Charlotte Dyremose, kunne det jo være, det gjorde indtryk, når borgerlige aviser skriver ledere. Vi har hørt om Børsen, men hvad med Berlingske Tidende, som den 28. februar 2003 skrev i sin leder:

»Regeringen omtaler meget pompøst sit skatteudspil som en skattereform. Det er falsk varebetegnelse. Med maksimal velvilje kan der tales om en mikroreform ...

Det er beskæmmende, at en borgerlig regering med et solidt flertal bag sig ikke er i stand til at præstere en mere ambitiøs indsats på skatteområdet ...«.

Eller for at fortsætte til en anden borgerlig avis, Jyllands-Posten, som konkluderer, at resultatet er blevet »et stykke politisk makværk, som desuden virker som en lappeløsning på uenigheden mellem regeringspartierne om den økonomiske politik.« Gør dét indtryk på fru Charlotte Dyremose?

Man leverer en skattereform, som man påstår er finansieret. Men den er ikke mere finansieret, end hvis jeg siger til min kone, at i morgen skal vi købe en Ferrari, og måden, vi skal finansiere den på, er, at hun skal arbejde noget mere, hvis hun kan finde noget mere arbejde. Det er den måde, man finansierer skattepolitik på fra De Konservatives side. Der er jo ingen reelle besparelser nogen steder, og derfor er den ikke finansieret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti, som åbenbart gerne vil læse det konservative udspil, og som spørger lidt til vores fingeraftryk: Jamen hvis hr. Jacob Buksti læser det konservative udspil, står der noget om at hæve grænsen for, hvornår der skal betales mellemskat, og i øvrigt gøre en indsats for de lavtlønnede, der ikke når op på mellemskatteniveau. Hvordan er det nu, hvad er det så, vi gør? Ja, jeg spørger bare. Det er vist svar nok til hr. Jacob Buksti.

Med hensyn til troen på, at vi får vækst i fremtiden, fik vi bekræftet lige før, at hr. Jacob Buksti også tror på 2010-planen. Den regner, så vidt jeg husker, også med, at der kommer vækst i samfundet, og den vækst lader vi nu dem, der arbejder, få en del af.

Så spørger hr. Morten Homann om, hvor mange arbejdspladser fradraget måtte skabe. Der står i vores papir, at det er ca. 4.000., og det er i hvert fald flere end i dag.

Det er, som om lettelsen er lige meget for hr. Morten Homann; det er, som om de penge ingenting betyder. Det tror jeg altså ikke på. Jeg tror sådan set, det betyder noget, at man nu får at vide, at den indsats, man gør, altså også betyder noget for samfundet, og den værdsætter vi.

Kl. 11.50

Til hr. Anders Samuelsen: Jamen kritik gør da selvfølgelig indtryk. Sådan er det, og hvad gør vi nu? Vi gennemfører reelle skattelettelser, som også vil have en effekt på f.eks. arbejdsudbudet. Hvad var det, hr. Anders Samuelsen gjorde?

Til spørgsmålet, om det er en reform, vil jeg sige: Næh, det rigtig fine er jo, at det er ganske enkelt, ikke så meget fikumdik, men helt klart en skattelettelser. Der er ikke noget med op og ned og det ene og det andet og noget nyt og en ny afgift, som ingen havde opdaget de alligevel skulle betale. Det er en skattelettelser på 9,6 mia. kr., et rykklap til dem, der yder en indsats i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo ikke ét, men mange fantastiske udsagn, der kommer herfra fra fru Charlotte Dyremose: 9,6 mia. kr. i skattelettelser, og ingen skal betale – ingen skal betale! Den pengemaskine vil jeg altså gerne have del i, for det må være rigtig dejligt at leve der, hvor den eksisterer: 9,6 mia. kr. ud af den blå luft!

Så vil jeg sige, at kassedamen oppe i Hørsholm var alligevel klogere. Hun står deroppe og får pengene i kassen og siger helt snusfornuftigt: Når jeg nu får de 6 kr. om dagen til en halv pose peanuts, mon der så ikke sker det, at prisen for min daginstitution stiger? Jeg kan sådan set fortælle TV-avisens seere, at på grund af den borgerlige regering steg den faktisk mere sidste år, end jeg nu får i skattelettelser.

Det var også den samme kassedame, som helt klart sagde: Det her har jeg ikke brug for. Jeg har ikke brug for den slags skattelettelser, der betyder, at jeg på andre områder kommer til at betale endnu mere. Hun ved nemlig godt, hvad det går ud på, og det er heldigvis godt, at vi har mange borgere af hendes karat, for det er nemlig ikke nemt at stikke sådan noget blår som det, vi ser her, i øjnene på dem.